

عنوان مقاله:

میادین شهری در شهرهای غرب ایران

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای معماری و شهرسازی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

میترا هنرجو - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه

فرشته پاشائی کمالی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه

خلاصه مقاله:

در شهرهای ایرانی از دیرباز فضاهای باز شهری و میادین عملکردهای اجتماعی و فرهنگی و معنوی عمیقی داشته و محلی جهت تعاملات اجتماعی بوده اند به طوری که با توجه فضاهای مکث و باز شهری در ایران، جامعه شهری هویت یافته و امکان انباشت تجربه های به یادماندنی فراهم آمده است. چرا که همه استانداردها و تناسبات فضاهای شهری، معماری و فواصل را انسان و توانائی های او تعیین می کرده است. ولی امروزه تامل عمیق در فضاهای شهری انسان رابه خشکی و بی روحی بیشتر طراحی های شهری متقاعد کرده و در اثر بی توجهی به مسائل مهم شهرسازی فاصله زیادی بین طراحان حرفه ای، گروه کارفرما و اسکانی که در یک شهر زندگی می کنند افتاده است که فرسودگی یافته های قدیمی، تخریب، فضاهای دلپذیر و افسردگی بناهای یادمانی نتیجه عوامل بالاست. فضاهای شهری، امروز از نظر هنری کمتر چیزی برای گفتن دارند و طراحی های مدرن امروزه در اطراف میادین عمومی که استادانه طراحی شده اند چیزی جز ترکیب نابهنجار احجام نمی باشند. متاسفانه عناصر اصلی شهری مورد غفلت قرار گرفته و بهخصوص فضاهای باز شهری با عملکردهای اجتماعی پر از خاطره به فلکه های پرهیاهو و فضائی برای تبادلات ترافیکی تبدیل شده اند. در این مقاله سعی در ارائه اصولی خواهیم بود جهت بازگرداندن هویت از دست رفته میادین ضمن رفع نیازهای ترافیکی و پاسخگو به تعاملات اجتماعی و فرهنگی

کلمات کلیدی:

فضاهای شهری، میدان، شهرسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/177109>

